

ABSTRAKT

V práci se pokouším vyložit, jakým způsobem se vztahuje v rámci Kierkegaardovy koncepce člověk k Bohu a, sekundárně, Bůh k člověku. Práce se zabývá větším objemem témat, na která se pokouším poskytnout náhled z perspektivy vztahu mezi Bohem a člověkem a Kierkegaardovy koncepce člověka jako syntézy. Řeší se v ní Kierkegaardova představa člověka jako vztahu, zoufalství, existenciální pohyb, svoboda, lidský hřích, láska ve vztahu Bůh-člověk, paradox a víra. Tímto širokým výkladem si připravuji půdu pro dvě mezi sebou související interpretace Kierkegaardova myšlení. Za první, interpretaci podmínky, která je podle Kierkegaarda člověku Bohem svěřena, a kterou se pokusím představit jako samotnou strukturu lidské existence. Za druhé, interpretaci skoku víry, ve které se pokouším na základě výše uvedeného odpovědět na otázku, co se při skoku víry děje se syntézou, ze které je člověk tvořen, přičemž zde kladu důraz na nekonečné aspekty lidské existence.